

"Риба риби гризе реп", Јасминка Петровић
РИБА РИБИ ГРИЗЕ РЕП

РИБА РИБИ ГРИЗЕ РЕП

Књига „Риба риби гризе реп“ је врло занимљива и духовита прича о десетогодишњацима, ученицима четвртог разреда при чему сваког од њих муче различити проблеми. И сви ти проблеми и бриге се превазилазе уз помоћ пријатеља кроз разне авантуре и смешне ситуације.

Катарина се ошишала и пошто је имала клемпаве уши сви у школи су је задиркивали. Она је била тужна због тога и глумила је да је болесна како би што више времена проводила у својој соби гледајући се у огледало. Толико је била обузета тиме да није хтела да иде на утакмицу на којој је њењ разред требао да игра „Између две ватре“ са IV-3. Хтела је да стави качкет или траку за косу не би ли покрила уши, али је и даље била очајна. И док је Катарина туговала и смишљала као да сакрије своје клемпаве уши у школском дворишту су сви чекали да се она појави. Када је њен друг Пеца позвао телефоном рекао да је сви чекају и да без ње не могу да победе, јер је она њихов најбољи играч. Катарина је заборавила и на огледало и на траку за косу и отрчала ка школи. У школском дворишту је све било спремно за почетак утакмице и сви су скандирали "Ка-ћа! Ка-ћа!". Победили су на утакмици захваљујући Катарини и као награду освојили одлазак на излет.

Дошао је дан када су деца кренула на излет, али Катарина није могла да иде јер се изгубио Флекица, њен мачак. Пеца је био тужан због тога и до последњег тренутка јој је чувао место у аутобусу. И онда је поред Пеце сео Дарко, дечак кога су сви избегавали јер је био дебео и трапав. Носио је ранац пун хране и резервне гардеробе. Мама му је увек паковала много хране јер је сматрала да је најважније да су деца сита. Тако му је Љуба дао надимак Дарко Чварко. Нико од деце није знао колико је Дарко духовит све док нису кренули на излет. Дарко је имао бујну машту, у облацима је видео разне фигуре и смишљао приче. То је полако привукло пажњу друге деце и сви су пажљиво слушали Дарка, смејали се и схватили да је Дарко врло занимљив дечак.

Један од дечака из разреда је био и Љуба који се углавном ругао свима и збијао шале на рачун других. Засмејавао је цео разред и стално правио упадице на часу. Али и Љуба је имао своје проблеме. Био је љубоморан на свог млађег брата јер је мислио да сви више воле његовог брата. Љуба је имао велике зубе и када би се погледао у огледало чинило му се да су му зуби преко целог лица. А када мама за брата каже да су му „зубићи као бисери“, Љуба хоће да полуди. Тако се наљутио и на своју бабу јер је мислио да и она више воли брата него њега. Отишао је у своје тајно скровиште за које нико није знао. Тамо је већ раније донео неке своје ствари и док је размишљао како ће кроз да се пресели ту зачуло се неко шушкање и гребање. Љуба се уплашио али кад је видео да је то само мала беспомоћна мачка којој је нога била у ранама решио је да јој помогне. Отрчао је у школу и позвао Дарка и Пецу да пођу са њим у скровиште да би помогли његовом новом пријатељу. Знао је да Дарко код себе увек има резервне хране и одеће и да ће тако моћи да нахрани и превије мачку. У скровишту их је дочекао велики пацов који је хтео да нападне мачку. Покушавали су на све начине да отерају пацова и на крају су успели у томе. Однели су мачка у школско двориште и Катарина је одмах

препознала свог мачка Флекуцу. Наставница је била љута на њих јер су каснили на сликање али се све добро завршило јер је Љуба насмејао цео разред, па и наставницу, када је рекао да га од данас зову Љуба Зуба.

Јелена је правила рођенданску забаву и позвала је пуно деце из разреда. Када је Сања дала позивницу и рекла јој да је позвала и Милицу, Сања се наљутила и рекла је да Милица изгледа као вештица са својим наочарима. Јелена се није сложила са тиме и одмах су се посвађале. Проблем је био у томе што је и Сања требала да носи наочаре, али се плашила да ће јој се деца у школи ругати због тога. Зато је наочаре носила само у кући и то нико није знао. Тако љута и нервозна отишла је на час и наставница је рекла да имају контролни из математике. Сања се у току часа упишвила и уплашила се да ће неко од деце то приметити. Сачекала је да сви изађу из учионице и журно је кренула кући. Срела је Милицу која јој је дала фотографију њиховог разреда. Милица је приметила да се Сања упишвила али јој је рекла да неће то никоме да каже. Тако је и било, нико није сазнао за Сањину незгоду. На дан Јеленине рођенданске забаве Сања и Милица су се среле код очног лекара и Милица је рекла да могу заједно да иду код Јелене на забаву. Тада је Сања схватила да је Милица стварно добра и да је прави пријатељ.

На крају школске године разред је добио новог наставника. Ученицима се то није баш свидело јер им је већ првог дана задао да за домаћи прикупе педесет загонетака. Сви су негодовали а највише Илија, јер је он морао да увежба и брзалице. Илија није знао лепо да изговори слово Р. Када је сутрадан наставник питао јесу ли урадили домаћи Пеца је покушао да објасни да им је то било много тешко. Ипак, на крају су схватили да свако од њих зна бар по две загонетке и да ако се удруже могу да испуне задатак. Наставник је цео разред повео у библиотеку где су се поделили у групе и схватили да ако свако од њих уради оно што најбоље зна, успех је загарантован. Чак је и Илија успео правилно да изговори брзалицу и слово Р. Наставник му је честитао а цео разред је аплаудирао.

Све несугласице и проблеми су решени јер су сви схватили да само уз толеранцију и прихватање различитости могу да постану прави пријатељи.

Нађа Вујошевић, IV-2
ОШ Ослободиоци Београда